DANSK KHERWARA MISSION

TRO, HÅB OG HANDLING

INDHOLD

Nyt fra Volontørerne
Et farvel til fantastiske Ghivi Bhai
Nye volontører

JULEUDGAVE

NR. 2 Vinter 2016 72. ÅRG.

Kære Læser

"Intet nyt er godt nyt"

er der et mundheld der siger. Det passer på sin vis godt til situationen i Dansk Kherwara Mission. Det er efterhånden en rum tid siden vi sidst sendte et blad ud, og efteråret har da også være præget af rigtig mange gode nyheder, som gør, at vi igen i år kan se tilbage med taknemmelighed og glæde over Guds trofasthed:

Nuværende og kommende volontører

Vi har igen velsignelsen af at have to dygtige og dedikerede volontører på hjemmet, Lisa og Katrine, som skaber livsglæde hos de mange piger på pigehjemmet i Kherwara. Vi kan se frem til at sende endnu to dygtige og dedikerede volontører af sted efter nytår, Helene og Elisabeth.

To nye kvinder i bestyrelsen

Vi har også fået to dygtige og dedikerede kvinder med i bestyrelsen. Mange af jer vil allerede vide, at Anne-Birthe har lagt utroligt meget arbejde i at fremme viden om og interessen for vores arbejde. Hendes datter, Patricha, som selv var volontør på pigehjemmet i foråret 2014 er ligeledes trådt ind i bestyrelsen og kan berige os med en utrolig indsigt i forholdende i Indien og i særdeleshed i Kherwara. Så det er to yderst resursestærke kræfter, som er blevet tilføjet bestyrelsens arbejde.

Nyt spændende arbejde i Pakistan

Vores arbejde i Pakistan har også undergået en større forandring. Den pakistanske kirke forsøgte forgæves at finde nye sponsorer for det danskbyggede pigehjem "Hannah-house" og blev nødsaget til at lukke det i foråret. Til gengæld vil de begynde et nyt arbejde, hvor præster og evangelister kører ud til de små landsbyer på motorcykler for at opmuntre de lokale kirker gennem forkyndelse og diakoni. Dette arbejde har vi i Dansk Kherwara Mission sagt ja til at støtte fremover.

Andre grunde til taknemmelighed

Vi kan også se tilbage på et godt og opløftende årsmøde i Højby på Fyn i september og på et regnskab for 2015, som viste et beskedent overskud og en nuværende økonomisk status, der vidner om, at næstekærligheden og betænksomheden stadig har gode kår i Danmark.
Så endnu en gang er der grund til at sige tak til alle, som har bidraget til at løfte opgaven med at gøre verden til et mindre skævt sted ved at bidrage til vores arbejde i Indien og Pakistan gennem økonomisk støtte og forbøn!

Dog også udfordringer

"Intet nyt er godt nyt" er dog alligevel en sandhed med modifikationer. Vi har således været igennem et ganske turbulent efterår, idet vi har været forhindret i at kunne sende penge til pigehjemmet i Kherwara. Kort fortalt har den indiske regering vedtaget, at man hvert 6. år skal ansøge om at få lov til at modtage penge fra udlandet. For vores vedkommende har denne proces været ekstra besværlig, idet et gammelt dokument fra 1957 er bortkommet i Kherwara, hvorfor Arun først måtte i gang med at omregistrere pigehjemmet. Vi har heldigvis fundet en midlertidig løsning på problemet, så at vi med god samvittighed kan sende penge til Indien og på den måde sikre, at de ansatte får deres løn, så at de kan holde en god jul med deres familier. Vi håber og beder til, at vi kan have den formelle tilladelse i hus i begyndelsen af det nye år.
Tak for om også I vil bede for dette!

Glædelig advent og snarlig jul,
Anders Bo Engrob Jørgensen

Nyt fra volontørerne

Nu er der gået tre måneder her i Indien, og vores tid på pigehjemmet er snart ved vejs ende. Det begyndte med at være noget af en omvæltning, da den indiske tendens til at være uorganiseret var noget, som vi hurtigt blev nødt til at acceptere, før at vi kunne danne os en hverdag sammen med pigerne. Det særligt udfordrende var at finde en god rutine i at lave velfungerende aktiviteter for pigerne: At få dem inddelt i hold; at få dem til at forstå, hvad de skulle og hvornår – og at få tiden til at passe. Men nu hvor vi er faldet ind i en god hverdag, går tiden skræmmende hurtigt.

Noget af det bedste har været at kunne se, hvordan de mere stille og indadvendte piger, der næsten var for generte til at kigge på os i starten, nu bare er blomstret op og har foldet sig ud. Her har det været særligt godt at opleve hvordan de to nye piger på hjemmet, Mumta og Kali, som i starten kun holdt sig for sig selv, nu fuldt ud er en del af flokken og sidder og plaprer til os på hindi, som om vi forstår hvert et ord.

Vi har fået lov til at være "Sister Lisa" og "Sister Katrine", og selvom det lyder som en banal ting, så er det det langt fra. Det tog noget tid at få pigerne til at føle sig helt trygge ved os, men da det først lykkedes, fandt vi ud af, at selvom de ikke ejer så meget andet, så har disse piger en masse livsglæde og kærlighed at dele ud af.

Volontør Lisa sammen med pigerne

Også selvom de har tæret på vores energi! – for det skal ikke være nogen hemmelighed, at det har de også (70 piger kan nogle gange være noget af en håndfuld!). Men de har de givet os en masse smil og kram, som langt overgår en smule træthed. Det har været livgivende at opleve, hvordan vores simple smil kan starte en kæde af smil på de skoletrætte pigers ansigter til frokosten. Det er fantastisk at opleve, hvor lidt der nogle gange skal til for, at man kan skabe glæde. For eksempel hængte vi først på måneden smukke julehjerter og guirlander op i spisesalen, som pigerne selv havde lavet. Reaktionen med smil og ordene mustalake (der betyder smukt på hindi) gjorde, at al besværet ved at lave det hurtigt forsvandt, og deres smil fandt vej til vores ansigter.

Vi må også sige, at selvom vi ikke har kunnet snakke rigtig med dem, så føler vi, at vi kender disse fantastisk skønne piger, og vi kommer helt sikkert til at savne dem. Vi er glade for, at vi har fået lov til at gøre en forskel for dem og er taknemmelige for alt det, som de også har givet os.

Kærlig Hilsen
Lisa Vigsø Linde og Katrine Vinkel Nielsen

Følg med i livet på pigehjemmet og vores arbejde

www.facebook.dk/danskkherwaramission

BESTIL ET FOREDRAG - TIL DIN LOKALE KIRKE

Oplev et fantastisk foredrag om Pigehjemmet i Kherwara i Indien fortalt på en levende og medrivende måde.

KONTAKT
Anne-Birthe Ottsen
hvis din kirke mangler et overskueligt og meningsfyldt missionsprojekt med en stor grad af nærhed.

RING OG HØR MERE PÅ:
50 47 74 54

Kontaktoplysninger

www.kherwara.dk

Formand og Redaktør, sognepræst
Anders Bo Engrob Jørgensen
Digterparken 1
8620 Kjellerup
Tlf. 41 58 62 93
E-mail: abj@km.dk

Missionssekretær
Henrik Sørensen
Svendborgvej 460
5260 Odense S
Tlf. 65 95 80 10
E-mail: hds@mail.dk

Bestyrelsesmedlem og rejsekonsulent
Patricha Jeppe Ottsen
E-mail: p.ottsen@hotmail.com
(P.t. udenlandsrejsende)

Bestyrelsesmedlem
Svend-Erik Nielsen
Kristtornvej 51
3300 Frederiksværk
Tlf. 53 63 55 07
E-mail:
svend-erik-nielsen@outlook.dk

Fundraiser, bestyrelsesmedlem og fundraiser
Anne-Birthe Ottsen
Storgade 8A
4180 Sorø
Tlf: 50 47 74 54
E-mail:
annebirtheottsen@hotmail.com

Kontaktperson for volontørudvalg
Peter Høyerup
Kystvej 45
3630 Jægerspris
Tlf. 61 46 18 70
E-mail: hoyerup@gmail.com

Bestyrelsesmedlem
Irene Lohals Meier
Fasanvej 31
5863 Ferritslev
Tlf. 27 12 43 26
E-mail: irenelohals@gmail.com

Netredaktør
Louise Lindberg
Tlf. 42 40 66 50
E-mail:
louise.m.lindberg@gmail.com

Kasserer
Johannes Højen
Mimosevej 4
9750 Øster Vrå
Tlf. 98 95 19 32
E-mail: johs.h@besked.com

Et farvel til fantastiske Givi Bhai

af Patricha Jeppe Ottsen

Givi Bhai er 83 år gammel, og har arbejdet på pigehjemmet i Kherwara i 52 år, men er nu gået på pension. Under mit seneste besøg i Kherwara, valgte Givi Bhai at fortælle mig sin livshistorie. En historie der vidner om hårde vilkår, men også om hvor meget Dansk Kherwara Missions arbejde nytter.

Givi Bhai blev født i 1933 som den ældste i en stor søskendeflok. Hun voksede op langt ude på landet i en lille lerklinet hytte og fik aldrig mulighed for at gå i skole, da hun skulle hjælpe til derhjemme med at passe sine små søskende samt familiens lille stykke jord og ene ko. Hun har med tiden lært sig at læse bynavne på skilte og skrive sit eget navn, efter at en af pigerne på pigehjemmet lærte hende at svinge kuglepennen.

Givi Bhais forældre arbejdede i junglen hele dagen med at fælde træer, som blev brændt til kul for efterfølgende at blive solgt på markedet. Imens var Givi alene med sine brødre, og overtog alle pligter i huset. Hun lavede mad ved at koge grøntsager i vallen fra koens mælk, og malede majs til mel imellem to sten, og lavede små fladbrød, som hun bagte over bål.

Da landsbyen ikke havde ikke nogen brønd, måtte familien håbe på en god regnsæson og opmagasinere vandet i bøtter og beholdere. "Et år udeblev regnsæsonen" fortalte Givi Bhai. Hun havde et mørkt udtryk i de ellers normalt så spillevende gavtyv-øjne, og havde ikke lyst til at uddybe.

Ghivi Bhai sammen med tidligere volontør Amanda

Da Givi var seksten år, havde hendes mor fundet en mand til hende. Han hed Henari og havde færdiggjort syvende klasse og var et meget godt parti for en kvinde på Givis alder. Normalt blev unge piger gift som 12 eller 13 årige, men fordi familien behøvede Givi Bhai's arbejdskraft i hjemmet, havde de ventet med at finde hende en ægtemand. Givi-Bhai fortalte, at Henari var en god mand, da han aldrig slog hverken hende eller deres børn.

Da Givi blev gift med Henari, flyttede hun traditionen tro væk fra sin egen familie og ind i sin nye svigerfamilies hus. Henaris far døde dog hurtigt herefter, og det var nu op til teenageægteparret at forsørge hele svigerfamilien. Henari blev herefter politimand – et meget risikabelt og dårligt betalt arbejde. Ni år senere købte han en symaskine og arbejdede resten af sine dage som skrædder.

Ghivi Bhai

Som 31-årig fik Givi i 1964 job på vores pigehjem og fik titlen Bhai, som løst kan oversættes til en blanding af "tjener", "moder" og "hushjælp". Ud over at være nattevagt på hjemmet, passede hun også hus for den britiske familie Smith, som var ledere af pigehjemmet dengang. Hun tjente 20 rupees om måneden – ca. 2 danske kroner. Hun fik sine to døtre optaget på pigehjemmet, men Fru Smith tog dog 40 øre fra hendes løn for deres ophold.

Hendes to børnebørn som også har boet på pigehjemmet, er tydeligvis Givi's store stolthed. Hendes yngste barnebarn, Drapti, er begyndt på universitetet og læser samfundsfag og økonomi. Hendes første barnebarn arbejder som lektor ved et universitet i Ahmdabad og kan snart kalde sig for professor!

Givi-Bhai er en fantastisk kvinde med overflod af livsglæde og positiv energi. Hver dag stråler hun som en sol og uddeler kram, kys og kærlighed til alle omkring sig.

Hun er vellidt iblandt alle, som har deres gang på hjemmet, og det er tydeligt at mærke, at hun elsker sit arbejde og sine piger, og at følelsen er gengældt i overflod.

Som en særordning har vi i Dansk Kherwara Mission besluttet at tildele Givi Bhai pension efter 52 års tro tjeneste på hjemmet. Som Bhai tjente hun 360 kr. om måneden, men som pensionist ville hun af den indiske stat kun modtage 49 kr. Hun er den eneste i familien med en fast indtægt.
Jeg håber, at hun vil få nogle rigtig gode år i familiens skød ude i det lille lerklinede hus, som hende og Henari i sin tid byggede, selvom hun vil blive savnet af alle på pigehjemmet!

Nye volontører

Fra venstre Helene Kronborg og Elisabeth Sørensen.

Vi er Helene og Elisabeth og er de nye volontører på pigehjemmet fra januar, hvilket vi ser meget frem til. Vi er begge 20 år, kommer fra Holstebro og har taget studentereksamen på Holstebro Gymnasium. Helene har siden da arbejdet som handicaphjælper og som instruktør i fitness.dk og er på nuværende tidspunkt på Luthersk Missions Højskole i Hillerød. Elisabeth har netop afsluttet sin værnepligt på Jydske Dragonregiment i Holstebro.

I foråret læste vi for første gang om Dansk Kherwara Mission, og vi blev hurtigt enige om, at det var et vigtigt projekt, som vi havde lyst til at blive en del af. Vi ser derfor med stor forventning frem imod det nye år, hvor vores ca. tre måneder som volontører i Kherwara begynder. Vi glæder os til at yde en frivillig indsats og blive en del af pigernes hverdag.

Vi håber, at kunne give dem en masse nærvær og omsorg og være med til at sætte sjove aktiviteter og lege i gang. Samtidig ønsker vi at være med til at pege på Jesus gennem andagter og lovsang.

Det er meget meningsfuldt for os at skulle opleve en anden kultur og være der for pigerne, og vi er overbeviste om, at det vil give uforglemmelige oplevelser. Derfor glæder vi os til den stærke mad og bagende sol, men mest af alt til at tilbringe tre måneder sammen med pigerne i Kherwara. Indtil da må vi hellere få pudset vores hindi lidt af.

Kærlig hilsen
Helene Kronborg og Elisabeth Sørensen.

Andagt

af Anders Engrob Jørgensen

Fred i verden. Fred i familien. Fred i hjertet. Mustafa Kemal Attatürk – grundlæggeren af det moderne Tyrkiet skulle en gang have sagt disse vise ord:

"Fred i verden – fred i familien!"

Jeg tror, at Hr. Attatürk forstod det sådan, at hvis der først er fred i familierne, vil der også være fred i verden. At freden starter i de små nære forhold, for derfra at sprede sig som ringe i vandet ud i vores dagligdag, til vores naboer og videre ud i samfundet, ud i hele befolkningen – ja, i hele verden. Fred i verden begynder med fred i familien. Men jeg tror, at vi kan forlænge årsagssammenhængen med et led:
Fred i verden – fred i familien – fred i hjertet!

For jeg tror at vi alle har gjort os den erfaring, at på trods af vore gode intentioner, er det desværre ikke altid givet, at der hersker fred i familien. Fred i familien forudsætter ofte, at der hersker en fred i vore hjerter. Men hvor kommer denne fred fra? Er det en fred, som jeg skal forsøge at fremmane i mig selv? Eller er det en fred, som rækkes til mig udefra? Til jul hører vi i kirken, at Esajas profeterer om fødslen af et barn, som skal være "Freds Fyrste". Det er noget af en titel at have: At være fyrste over freden!

Julens budskab er lige så enkelt, som det er et uforklarligt mysterium: Gud blev menneske! Guds søn, Jesus, som er fyrste over freden forlod sin himmel og tog bolig på vores jord – og tager ved troen bolig i vores hjerter!

Tænk at Fredsfyrsten bor i vores hjerter og rækker freden til os – den fred, der overgår al forstand!
Fred i hjertet - fred i familien - fred i verden.

Vær velkommen, du min fred,
dig ske tak i evighed!
Drag, o Jesus, ind til mig,
vejen selv du bane dig!

(DDS 80)

Returadresse: Jørn Lindberg, Peter Damsvej 9, 4180 Sorø

B

Giv en JULEGAVE

Vær med til at støtte vores arbejde blandt fattige piger i Kherwara i Indien og blandt kristne minoriteter i Pakistan.
Du kan give en julegave på tre måder:

MOBILE PAY

28 63 99 64

Eller

NET BANK

HUSK at du kan trække en gave fra i SKAT (se tekst i bunden)
Reg. nr.: 9570 Konto nr.: 0003026167

Eller anvend giro med kortart nr. 01

302-6167
Mimosevej 4
9750 Østervrå

TAK fordi du vil hjælpe!

Dansk Kherwara Mission
giro-netbankindbetaling: +01 +3026167
Indbetaling via kontooverførsel:
Danske Bank reg. nr. 9570 kontonr. 0003026167
Ønskes girokort? Ring da til Johannes. (Se kontakt information s. 11)
Hvis du ønsker at få skattefradrag af din støtte, skal vi have dit cpr-nummer.
Kontakt da Johannes.
Husk at anføre navn og adresse i betalingen.